χρεὶ ἀνάγκη· τῶν δ᾽ ἐφ᾽ ἡμῖν, ὅσων ὀρέγεσθαι καλὸν ἄν, οὐδὲν οὔπω σοι πάρεστι. μόνῳ δὲ τῷ ὁρμᾶν καὶ ἀφορμᾶν χρῶ· κούφως μέντοι, καὶ μεθ᾽ ὑπεξαιρέσεως, καὶ ἀνειμένως.

ΚΕΦ. γ'.

Ἐφ᾽ ἑκάστου τῶν ψυχαγωγούντων, ἢ χρείαν παρασχόντων, ἢ στεργομένων, μέμνησο ἐπιλέγειν, ὁποῖόν ἐστιν, ἀπὸ τῶν σμικροτάτων ἀρχόμενος. ἂν χύτραν στέργῃς, ὅτι χύτραν στέργω. κατεαγείσης γὰρ αὐτῆς, οὐ ταραχθήσῃ. ἂν παιδίον σεαυτοῦ καταφιλῇς, ἢ γυναῖκα, ὅτι ἄνθρω-

A 4 που

τῶν δ᾽ ἐφ᾽ ἡμῖν. τῶν τε ἐφ᾽ ἡμῖν scribo. ὅσων. Nil ὅσων, quod probavit Heyn. οὐδὲν οὔπω σοι. οὐδὲν οὐδέπω σοι scribo cum Meib. et Heyn. Nonnulli οὐδέπω σοι, absque οὐδέν.

CAP. III. χρείαν. χρείας ed. Meib. παρασχόντων. παρεχόντων scribo. ὁποῖόν ἐστιν. ὁποῖόν τε ἐστὶν ed. Vill. ἀρχόμενος. ἀρξάμενος scr. cum Heyn. χύτραν στέργεις. χύτραν στέργω scr. cum Vill. γὰρ αὐτῆς. Omittunt nonnulli αὐτῆς. παιδίον σαυτοῦ. ἑαυτοῦ ed. Vill. ἀνθρ. καταφιλεῖς. ἄνθρω-

sunt potestate, appetas, infortunatum te esse necesse est: ex iis autem, quae in nostrâ potestate sunt, nihil, quod honesté appetas, adhuc tibi adest. at impetu solo & declinatione utere; verum leviter, & cum exceptione, & remisse.

CAP. III. (Ed. Wolf. C. 8.)

Singulis in rebus, quae vel animum oblectant, vel usui inserviunt, vel diliguntur, memento addere, cujusmodi sint, à minimis exorsus. si ollam diligas, dic, se ollam diligere: nam ea confracta non perturbaberis. si puellum tuum osculeris, aut uxorem,

ἀπαιδεύτου ἔργον, τὸ ἄλλοις ἐγκαλεῖν, ἐφ' οἷς αὐτὸς πράσσει κακῶς· ἠργμένου παιδεύεσθαι, τὸ ἑαυτῷ· πεπαιδευμένου, τὸ μήτε ἄλλῳ, μήτε ἑαυτῷ.

ΚΕΦ. ϛ'.

Ἐπὶ μηδενὶ ἐπαρθῇς ἀλλοτρίῳ προτερήματι. εἰ ὁ ἵππος ἐπαιρόμενος ἔλεγεν ἄν, ὅτι καλός εἰμι, οἰστὸν ἂν ἦν. σὺ δ' ὅταν λέγῃς ἐπαιρόμενος, ὅτι ἵππον καλὸν ἔχω, ἴσθι ὅτι ἐπὶ ἵππῳ ἀγαθῷ ἐπαίρῃ. Τί οὖν ἐστι σόν; Χρῆσις φαντασιῶν. Ὥσθ' ὅταν ἐν χρήσει φαντασιῶν κατὰ φύσιν σχῇς, τηνικαῦτα ἐπαρθήσῃ· τότε γὰρ ἐπὶ σῷ τινι ἀγαθῷ ἐπαρθήσῃ.

ΚΕΦ.

CAP. VI. ἔλεγεν ἄν. Deleo ἂν cum Meib. ἐπὶ ἵππῳ. ἐπὶ ἵππου scribo. ἐπὶ τοῦ ἵππου ed. Heyn. ἐφ' ἵππου ed. Vill. τηνικαῦτα ἐπαρθήσῃ. τηνικαῦτα ἐπάρθητι scribo cum Vill. τηνικ. εὐλόγως ἐπαρθήσῃ ed. Meib. Vocem εὐλόγως deinde post σῷ τινι ἀγαθῷ inseruit Vill. invitis libris.

ſtra decreta. Alios incuſare, ob quæ ſibi male eſt, hominis eſt ineruditi; ejus qui erudiri cœpit, ſeipſum; eruditi, neque alios, neque ſeipſum.

CAP. VI. (Ed. Wolf. C. 11.)

Ob nullam alienam efferaris præſtantiam. ſi equus ſeſe efferens diceret, Pulcher ſum, ferendum id eſſet. tu vero cum dicis ſuperbia elatus, Pulchrum equum habeo; ſcito te ob pulchrum equum ſuperbire. Quid igitur tuum eſt? Uſus viſorum. Quapropter cum in uſu viſorum ſecundum naturam es affectus, tum vero te efferes: tum enim tuo aliquo bono ſuperbies.

CAP.